

[Grethe Philip.]

ordførere har i det væsentlige beskæftiget sig med de mange hundrede ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet. Jeg kan i det store og hele på mit partis vegne tilslutte mig det, der er fremført af socialdemokratiets ordfører, hr. Lysholt Hansen, og af venstres ordfører, hr. Christophersen. Vi mener, at et meget stort antal af de ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet, er ganske urealistiske, og vi er i målsætningen uenige i væsentlige dele. Jeg vil specielt fremhæve u-landshjælpen, Grønlandshjælpen og den meget stærke beskæring, som man fra fremskridtspartiets side foreslår med hensyn til det offentliges støtte til daginstitutionerne, samt forslaget om, at både det almindelige og det forhøjede børnetilskud i løbet af ganske kort tid skal falde fuldstændig bort.

Jeg vil kun give et enkelt eksempel på, hvor uenig jeg er, og hvor urimelige jeg synes nogle af forslagene vedrørende u-landshjælpen er. Jeg vil trække det forslag frem, der drejer sig om nedskæringen af u-landshjælpen. I finansudvalget behandlede vi for nylig, i februar måned, et aktstykke om støtten til det tørkeramte Somalia. Det drejede sig om en bevilling på et par millioner kroner og gik ud på, at man skulle yde støtte til, at der kunne indkøbes hvede til den tørkeramte befolkning i Somalia. Dette aktstykke sagde fremskridtspartiet ja til. Det må ses på baggrund af, at det, de internationale organisationer lægger hovedvægten på i et land som Somalia, er at forebygge, at en tørke betyder død og ulykke over en stor befolkning. Det, der sker i Somalia igennem den store indsats fra de internationale organisationer, består i, at man hjælper dem med at opbygge brønde, det består i, at man sætter ind med vejanlæg osv., det, der kaldes infrastruktur; det er at forebygge disse ulykker. Jeg finder det fuldstændig grotesk, at fremskridtspartiet siger nej til forebyggelse af ulykkerne, men når de først er sket, så kommer man med et lille bidrag på et par millioner kroner til at give noget hvede, som man ikke engang er sikker på kan komme ud, fordi der ikke er veje til det. Jeg taler af en vis personlig erfaring efter at have været nede i dette land; jeg tvivler på, at nogen fra fremskridtspartiet har sat sine ben dernede.

Med hensyn til kommunisternes ændringsforslag vil jeg kun sige, at de udspringer af et samfundssyn, der ligger meget langt fra det radikale venstres. De får ved at afskaffe udgifter til nogle store internationale organisationer, bl. a. til fællesmarkedet, mulighed for med de samme beløb at gøre godt, kan man sige, på andre områder, men vi er uenige i det hovedsynspunkt, der ligger bag ved det, at man skal melde sig ud af disse store internationale organisationer, og vi agter at stemme imod kommunisternes ændringsforslag på alle disse områder.

Det radikale venstre er i sin stilling til finanslovsforslaget, som det nu foreligger, forpligtet af det forlig, vi indgik i september om besparelser — et forlig, hvori der deltog adskillige partier — og vi agter at stemme i konsekvens af denne forpligtelse. Men jeg vil dog straks sige, at vores politiske ordfører, hr. Hilmar Baunsgaard, et par gange her i folketings salen efter valget har givet udtryk for, at vi, hvad angår børnetilskuddene, føler os frit stillet, men at vi med hensyn til de øvrige ting, der går ind i spareforliget, føler os bundet af det.

Jeg vil uden for de ændringsforslag, der har at gøre med septemberforliget, specielt pege på to ting, som vi har ønsket afstemning om her ved finanslovsbehandlingen. Det ene punkt er, hvilket sikkert ikke kan overraske nogen, udgifterne til Saltholm. Vi er i vores parti imod, at dette Saltholmprojekt, der hører til de meget kostbare projekter, sættes i gang, og vi er i stigende grad overbevist om, at det ville være aldeles urimeligt for ikke at bruge et betydeligt stærkere ord — det er vist understatement at sige urimeligt — at gå i gang med at opbygge en lufthavn på Saltholm. Alt, hvad der indløber af oplysninger udefra og også indefra — både fra kredse, der står arbejdergrupperne nær, og fra kredse, der ser det ud fra arbejdsgiversynspunkter, samt fra kredse, der står forbrugere nær — tyder i retning af, at dette projekt bør opgives og opgives nu. Vi vil stemme i konsekvens heraf.

Jeg vil også gerne gøre en bemærkning om den udgiftspost på finansloven, der hedder havforureningslaboratoriet. Vi har i øjeblikket et aktstykke til behandling i finansudvalget, vi er ikke færdige med at behandle dette aktstykke, og jeg havde været glad for, om vi ikke var nødsaget til at tage stilling